

ר"ת	יציאה	כניסה
18:56	18:16	17:04
18:53	18:18	17:19
18:54	18:17	17:11
18:57	18:18	17:25

ירושלים
תל אביב
חיפה
באר שבע

חוט של חסד

בס"ד בר"ה

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

פרשת פקודי • ב' אדר ב' תשפ"ב • גיליון 762

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד" ע"ש מוהר"ן מברסלב זיע"א

רח' שמואל הנביא 13 ים-ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210
פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם רבו". הוא לא שמח שיש לו שפע בעצמו, אלא בזה שיש שפע והצלחה ליהודי אחר!

שמחה שאין לה סוף

לכן העצה הראשונה לשמחה היוצאת מהדברים היא: **לשמח בשמחת חבריך**. ברוך ה' יש שמחות רבות לעם ישראל. צריכים לתת את הדעת ולהרגיש שמחה וסיפוק בכל שמחה והצלחה וישועה של כל יהודי.

אבל המעלה הגדולה האמת היא לשמח בהצלחת הרוחנית של החבר, כמו שאומר רבי נחמן באחת השחות המופלאות והמדהימות ביותר: "כשאוחזין בזה שהוא מרצה וחפץ ומשתוקק מאוד שחברו יהיה איש כשר וצדיק אף על פי שהוא לא יהיה חס ושלום זהו מעלה גדולה מאוד".

אתה רואה יהודי אחר שמצליח להתפלל בכונה, ללמוד בהתמדה, לגדל ילדים מוצלחים וכדומה - ואתה שמח בשבילו באמת, אתה לא יודע איזו שמחה נפלאה זו! זו העצה לשמחה האמתית והפנימית והרצויה לפני המקום. והיא שמחה שאין לה סוף כי אין סוף לדברים טובים ולשמחות ולהצלחות בעם ישראל ותמיד יהיו לך עוד ועוד סיבות לשמח.

עצה בשביל עצה

אבל ישנה עצה נוספת ועמוקה יותר שבזכותה ניתן לזכות לשמח באמת בשמחת הזולת. שהרי לשמח באמת בשביל הזולת - זה לא דבר של מה בכך. איך ניתן לזכות לזה בעצמו?

נשים לב שוב לדבריו של ה"תפארת שלמה": "העיקר מה **שמתפלל האדם על חברו ושש ושמח בישועתו**". המעיין בדבריו במקור רואה שהוא מדבר על השמחה, אז מה פתאום הוא מניס כאן את עניין התפילה?

אלא מובן מדבריו שהדרך להגיע לשמחה אמיתית בטובת חברו היא רק על ידי שמתפלל על עם ישראל.

המשך בעמ' 3

מאמר ראש הישיבה

שמחת עולם על ראשם

עבורם הישועה האישית שלהם.

רב או פקיד מודיעין

אנחנו נמצאים בחודש אדר שבו מרבים בשמחה. מה זו שמחה? ובמה צריכים לשמוח? מחדש לנו בעל ה"תפארת שלמה", ר' שלמה מרדוסק מאדמור" וצדיקי פולין, שהשמחה שאדם שמח בהצלחת עצמו ובישועת עצמו ובטובת עצמו - זו שמחה מגונה! ובלשונו: "אם האדם אינו משגיח ומתפלל רק על עצמו **ושמח הוא רק בטובת עצמו** הנה זה מגונה מאוד".

אז מה היא שלימות השמחה? מה היא שמחה משובחת? נביא את הדברים בלשונו קדשו של התפארת שלמה: "דהנה כן הוא העיקר מה שמתפלל האדם על חברו **ושש ושמח בישועתו**... הנה הוא באמת מידה טובה באדם שראוי להללו בתורה הקדושה".

לב שמח

אנו קוראים בפרשת השבוע על בגדי הכהן הגדול ועל האבנים הטובות שעל לבו של אהרן ואומרים חז"ל שזכה לך בזכות "וראך ושמח בלבבו" - שזכה לשמח בלבבו בשמחה אמיתית על כך שאחיו הקטן מסנו זכה לגדולה.

אהרן היה המנהיג בפועל במשך שנים ארוכות של סבל ועבודת נושא את עול בני ישראל על כתפיו בשנים הקשות ביותר. ורגע לפני הגאולה מגיע אחיו הקטן משום מקום ומקבל את כל הגדולה והכבוד. ובורא עולם בוחן לבות וכליות מעיד על אהרן הכהן שהוא היה נקי מקנאה ושמח באמת במעלתו של אחיו. זו גדולה בלתי נתפסת!

וזאת שמחה של אמת, שמחה נקייה שבזכותה זכה אהרן הכהן לחושן הנוצץ על לבו.

יש לנו גם דוגמה לכך מדוד המלך ע"ה שאומר: "נתת

שמעו מעשה שהיה. יהודי אחד נתקל בבעיה הלכתית סבוכה ודחופה. והתקשר לרב חשוב ומורה הוראה מן הקהילה שלו. הרב הבין את חומרת העניין ואמר ליהודי שהוא יחזור אליו תכף ומיד. הרב עשה כמה טלפונים וחזר אל השואל והפנה אותו לגורמים המתאימים. היהודי פעל על פי הדרכת הרב ובאמת הכול הסתדר לו על הצד הטוב ביותר.

זה סיפור די שגרתי שכאן הוא בדרך כלל נגמר. אבל היהודי הזה עשה עוד צעד קטן. לאחר שהדברים הסתדרו הוא התקשר לרב וסיפר לו שברוך ה' הכול הסתדר. הרב שמח מאוד ואמר ליהודי:

"כל הכבוד שלך שהתקשרת לבשר לי. אתה לא יודע כמה אנשים מתקשרים אלי בשעות לא שעות עם בעיות כאלה ואחרות, ואני כואב את כאבם ומשתדל לעזור להם בכל כוחי, ואם הדברים לא מסתדרים, הם מתקשרים שוב ושוב; אבל רק יחידים טורחים להתקשר ולספר לי על סוף טוב. הם לא מבינים שאני לא פקיד מודיעין שמעביר מידע ולא אכפת לו באמת מה יעשה השואל, אלא אני בן אדם ויש לי לב ואני באמת דואג לשלומם ולהצלחתם, הם לא יודעים שהייתי כל כך שמח לשמוע שיהודי הסתדר. יישר כוח שהתקשרת לבשר לי. שימחת אותי".

שמחה של יהודי

גדולי ישראל לא הצטיינו רק בידע תורני עמוק, ולא רק באמונה חזקה ואדירה, ולא רק במידות טובות ובחסדים. גדולי ישראל, וכמובן כל אחד ואחד מאיתנו שרוצים ללכת בעקבותיהם - הם באמת דאגו לכל יהודי **ובאמת שמחו בהצלחה של כל יהודי**. הם פעלו ישועות עבור עם ישראל רק בגלל שכל ישועה של כל יהודי הייתה

הצבע של שנות 2000

בגאולה, וביותר דווקא בגלות... דווקא עכשיו... זה מה שמורה פירוק המשכן פעם אחר פעם, כי זה היה תפקידו של המשכן לגלות את אותו יופי רוחני בכל זמן, מצב, ומקום. גם כשיהודי במצב של "פירוק טוטלי" בתחילת פרשתו מובא במדרש "משכן-משכן, משכן בבינינו, משכן בחורבנו"... הידיעה על הצבעוניות של היהדות, החיפוש אחר הנעימות היופי של היהדות הם הכלי והתיבת נח גם לדור מסוחר הזה, ושפל ככל שיהיה!!! מקום החיפוש בכל זמן, ובפרט בגלות הוא אצל מקים המשכן! "ויקם משה את המשכן"... הרבה ניסו להקים את המשכן לגלות את היופי האמיתי של המשכן" גם בין נחשולי ענק של החושך של העולם הזה, אבל אחד רק הצליח...

הוא הוא משה שעליו נאמר "ותרא אותו כי טוב הוא", הם הצדיקים שבכל דור שמקיימים לנו את המשכן על כלל צבעים היפים והמושכים באמת את הלב והמוח למקום הנכון באמת.

זהו על ידי הדעת האמיתית והזווית הנכונה על החיים שיוצקים לנו... בדיבורים שכל כך משיבים את הנפש... ועל הכל בכוחם האדיר להטעים טעם אמיתי וחוויתי של יהדות גם למי שעל פי הכללים היבשים רחוק מאוד מלהיות זכאי לכך... הבה אחים יקרים, בא נצא לחיפוש אחר אותם צדיקים שנלחמים בעמלק, ולא מפסיקים להקים את המשכן, גם אחרי שהוא מתפרק שוב ושוב... כך נחיה במצב של גאולה, גם בזמן הגלות!

שנת ה-תשפ"ב, לא תיסחף אחר אותו מבול צבעוני, היא צריכה תחליף רוחני תואם, עוצמה רוחנית שגם היא "צבעונית" גם היא תוססת, גם היא מגרה, לא פחות ואף יותר.

וככל שכך תחוה הנפש את היהדות זה הדרך היחידה גם להישמר, וגם להיגמל מהמבול של הצבעוניות הזרה שמכלה כמעט כל פינה. כזה היה בית המקדש, "כלילת יופי משוש כל הארץ" ועוד שלל ביטויים מפליאים בתנ"ך ובחז"ל. אבל יותר מכך הוא המשכן שהוא, לפי כל השיטות לא בטלה קדושתו גם עכשיו. הוא סך הכל נגזז... והיכן נגזז יופיו, אורו, צבעוניותו? בתוך כל אחד מאיתנו, "שכנתי בתוכם בתוך כל אחד ואחד".

יש יהדות של "אהבת ה'", "תשוקה של ה' אלינו", "התרגשות של ה' מאיתנו", "התפארות של ה' מסנו", "של חיבור", "של געגועים הדדיים שהם עזים במיוחד", "יופי וחו אמיתי של כל מצווה ומעשה טוב", שכל אלה הם הרבה יותר יפים ומעוררים השראה מכל העולם הזה על שלל הבליי גם יחד! ובפרט שמרגישים את כל זה! צבעוניות קדושה זו היא השורש, ממנה נמשך גם כל אותה צבעוניות ריקנית ושקרית, היא המקור, היא הפירסה, היא עוד לפני החיכוך, של אותם גורמים הנקראים בשם "המן-עמלק". יופי זה הוא איתנו תמיד...

בית המקדש אמנם נחרב כליל, אבל... ה"משכן" הוא רק נגזז!!! ומה זה אומר? אנחנו זה לא סוד... חיים בדור שכולו רועש, כולו צבעוני, סמס לא שחור לבן, הכל תלת מימד, הכל מוחשי ונגיש, דבר זה גורם לסחרור מה ששום דור לא חווה, ולסחיפה כמעט בלתי נמנעת אחרי מה שאותה צבעוניות (חו של שקר) מציעה. עוד דבר שגם לא סוד בכלל, הוא התוצאות של כל זה, העדר הרוגע, השלווה, הסיפוק מדברים פשוטים, והנאה מחיי שגרה, גם אם הם לא צבעוניים במיוחד. שלא נדבר על הנזק הרוחני שכל הצבעוניות הזאת גורמת, הבלטת והנגשת התאוות באופן שמסתירים את מציאות ה', ומצוותיו, מה שלא היה בשום דור בכזה עוצמה, כמות, ונגישות... הדברים האלה הם לא סוד, אבל הפתרון האמיתי לבעייה זו, היא ועוד איך סוד...

הוא סוד המשכן... התורה מתארת לנו את בניית המשכן, ומדגישה את יופיו המושלם, את צבעוניותו העזה בשלל הגוונים היפים בעולם, "זהב כסף נחושת-עורות אילים מאודמים". והדבר השני שמאפיין את המשכן הוא מה נבנה ונפרק פעמים רבות, וגם בסופו הוא רק נגזז. שני נקודות אלו מעלות יסוד אחד וברור, המשכן עדיין הולך איתנו, והוא הפתרון לאותו דור צבעוני ומשגע. בשביל שאותו נפש יהודית של דור כל כך חלוש, של

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט
בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"
קו ההלכה הספרדי: 3030*

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה "חוט של חסד"

הלכות "זכר למחצית השקל"

הגולמי בר"ח אדר. כך שמעתי מפי מרן הרב עובדיה זצ"ל
בשיעורו הקבוע בבית הכנסת הידדים בשנת תשס"ח.

השיעור של מחצית השקל בזמנינו הוא כ 20
לערך. (בשעת כתיבת שורות אלה עדיין לא ידוע הסכום המדויק
והסופי, לכן יש להעבדכן בארגון הידידות אודות השיעור המדויק,
בטלפון 073-2221212)

מי שמצבו הכלכלי קשה די שיתן מטבע של חצי
שקל לזכר מחצית השקל. מטה יהודה (סי' תרצד) וכן
פסק בחזון עובדיה (עמוד ק"ד).

אין לתת זכר למחצית השקל ממעות מעשר
שמפריש בכל חודש, אלא אם כן התנה מראש
בפירוש ואמר שמפריש מעות מעשר בלי נדר,
והשעה דחוקה לו, רשאי לתת ממעות מעשר
לתרומת זכר למחצית השקל. שו"ת יחוה דעת (חלק
א' סימן פז).

החיוב לתת מחצית השקל הוא מגיל עשרים
ומעלה. רמ"א סימן תרצ"ד.

טוב שגם נשים יתנו מעות זכר למחצית השקל,
וטוב לתת גם עבור ילדיו הקטנים, ואם האשה
מעוברת יתן אף על העובר, אבל אין זה חיוב אלא
היזדר. משנה ברורה (סימן תרצ"ד סעיף קטן ה'). ואם אין ידו
משגת כל כך, יתן חצי שקל עבור עצמו, ובעד כל
אחד מבני ביתו יתן מטבע קטן יותר כפי כוחו.

- מעלה גדולה יש בנתינת מעות "זכר למחצית השקל" ויש בה זכות המגינה על האדם מן המגיפה, וכמו שמובא בבן איש חי (יחידושים פרשת כי תישא דיבור ראשון), ומובא בשם הגאון מוילנא שכשתיקח את המילה "מחצית" האות האמצעית היא אות צ' המרסזת על הצדקה, האותיות הקרובות לאות צ' הם ח' - י' "ח", והאותיות החיצוניות הם ס' - ת' "מת" כלומר שעל ידי הצדקה שאדם נותן מקרב את החיים ומרחיק את המיתה.
- יזהר שלא לקרות המעות הללו "מחצית השקל" רק "זכר למחצית השקל". חזון עובדיה (פורים עמוד קב בהערות).
- בני ירושלים שחוגגים הפורים ביום ט"ו, טוב שיתנו המחצית השקל לבילי פורים ולא בתענית אסתר.
- הליכות שלמה פורים (פרק י"ח סעיף ט') ואשרי האיש (חלק ג' פרק מ"ב אות ב') בשם הרב אלישיב זצ"ל.
- צריך לתת סכום השעה לתשעה גרם כסף מזוקק, לפי מחיר הכסף הגולמי מידי שנה בשנה. כף החיים (סי' תרצד סעיף קטן כ'). וסכום זה נקבע כפי מחיר הכסף

זכר למחצית השקל

- בזמן שהיה בית המקדש קיים, היו ישראל מביאים מחצית השקל תרומה לבית המקדש פעם בשנה, חיוב זה הוא מן התורה כמבואר בפרשת "כי תשא" "זה יתנו כל העובר על הפקודים מחצית השקל בשקל הקודש". הסיבה לחיוב זה הוא כדי שכל ישראל יהיו שותפים בקרבתו הציבור שמקריבים על גבי המזבח מידי יום.
- משחרב בית המקדש בטלה מצוה זו, ומכל מקום נוהגים לתת בחודש אדר זכר למחצית השקל. כן כתב הרמ"א בשם המרדכי (יומא פרק א'). הטעם שנותנים את הזכר למחצית השקל דווקא בתקופה זו של חודש אדר, מבואר בירושלמי (מגילה פרק א' הלכה ה') אמר רבי יהושע בן לוי גלוי וידוע לפני הקב"ה שעתיד המן לשקול שקלים על ישראל, כמו שנאמר ועשרת אלפים ככר כסף אשקול על ידי עושי המלאכה, לפיכך הקדים שקליהם לשקליו, אמר הקב"ה, מוטב שיקדים כספן של בני לכספו של אותו רשע.

שידוך תמורת מחילה

בבהלה רבה רץ הרב לביתו של האיש והתחנן: אנה, מחל לי. אתה הצדיק ואני שוגג. צריך הייתי להפסיק מלימודי ולכתוב את החזר ההלוואה בפנקס.

"רבי, בשעה טובה מחתן אני את בתי, זקוק אני להלוואה מהגמ"ח, ביקש יהודי תושב וילנא הלוואה מהגמ"ח שניהל רב העיר - רבי שמואל שטראשן - לטובת תושבי עירו.

הרב נענה לבקשה והלוואה לו סכום כסף רב, לא לפני שהחתים אותו על טופס בקשת הלוואה, כשהוא מתחייב לפרוע את הכסף עד תאריך פלוני.

עברו חלפו להם הימים, הגיע זמן פירעון ההלוואה והלוואה הגיע כשהכסף בידו, הן אדם הגון ולא יאחר מלשלם את חובו לרב שהיטיב עימו. הרב ישב באותה עת בחדר לימודו טרוד ושקוע כולו בסוגיה שלפניו, הרים עיניו והקשיב ללווה שהסביר כי ב"ה עלה בידו להחזיר את כל הסכום בזמן.

הרב הנהן בראשו, הכניס את חפיסת השטרות בתוך כרך הגמרא שלפניו, כשהוא ממשיך ללמוד במרץ רב. לאחר שנשתיים סדר לימודו שכח הרב לחלוטין את חבילת שטרות הכסף השייכת לגמ"ח שהחזירה על ידי הלווה. בוודאי שלא זכר הרב לציין בפנקס הגמ"ח שהלה החזיר את אשר קיבל.

הרב ישב ועשה סדר בפנקסי הגמ"ח, כשלפתע צדה עינו את שמו של אותו אדם שלוה ממנו סכום כסף ולא צוין שהחזיר זאת. זימן הרב את הלווה ושאלו מתי חושב הוא לפרוע את הלוואה.

היהודי הסביר לרב שלפני מספר חודשים היה אצלו והשיב את ההלוואה, אף ציין שהרב היה עסוק בלימודו ואולי משום כך לא ציין את החזר החוב בפנקסו.

הרב שמע את דבריו, אך ציין שהיות והכסף אינו שלו, לפי דין תורה מחויב הלווה או להישבע שהשיב את הכסף ויפטר מתשלום נוסף, או שישלם שוב כדי לא להישבע. הלווה שהיה איש ירא אלוקים סירב להישבע, אפילו על אמת, בעד שום הון שבעולם והעדיף לשלם

שנית!
אולם, המהלכות שברחוב נחרצות: גנב הוא האיש!

איזה אדם הגון יסכים לשלם שוב חוב שנפרע על ידו? מה גם שביכולתו להיפטר על ידי שבועה.

צער רב ובושפת פנים גדולה נגמרה לאיש מהסיפור, אך מעמדו לא נסוג, הוא ישלם ולא יישבע.

ערב פסח הגיע, ותוך כדי ניקוי גמרותיו של הרב נשר מאחד הכרכים סכום כסף השווה במדויק לסכום שלוהו האיש לפני כחצי שנה מהרב. זכרונו של הרב נצטלל, מראה עמום שב לזכרונו היאך החזיר הלווה את הכסף בעת לימודו של הרב.

בבהלה רבה רץ הרב לביתו של האיש והתחנן: אנה, מחל לי. אתה הצדיק ואני שוגג. צריך הייתי להפסיק מלימודי ולכתוב את החזר ההלוואה בפנקס.

אך האיש לא הסכים למחול: "מי ישיב לי את שמי הטוב שנפגע", הקשה בכאב. "מי ישתדך עם ילדיזו!" קשה היה לשכנע אותו לסלוח לרב בלב שלם, וגם הצהרתו של הרב שהוא יפרסם בכל העיר שהלווה צדק והרב טעה לא קיררו את דעת האיש. "אנשים יאמרו שהרב אומר שאני צודק רק לפני משורת הדין".

"מה יפייס אותך ויגרום לך למחול לי באמת?", שאל הרב, כשהוא נכון לעשות ככל אשר יאמר האיש. "אם ייתן הרב את בנו, מתניהו, לבתי כחתן - אסלח ללב שלם. אז יבינו כולם שבאמת נקי אני וחף מפשע". למרות היותו אדם פשוט, הסכים הרב להשתדך עימו ובלבד לקבל את מחילתו בלב שלם.

כי מי שממש אכפת לו והוא מרגיש ערב ואחראי על חברו, והוא לוקח את זה כמחויבות אישית ממש - אז גם השמחה של חברו היא בשבילו שמחה אישית ממש.

התפארת שלמה גם מדגיש שלא מדובר בתפילות אקראיות פה ושם אלא באדם שמרגיש מחויב בדבר ורואה במניעת התפילה על הכלל - עוון גדול, ולכן הוא רואה לקבוע לעצמו תפילה קבועה על הצלחת כלל ישראל. רק אדם כזה שמייחל ומצפה ומתפלל על עם ישראל - רק הוא יכול באמת לשמוח בהצלחת הזולת!

השורש של השמחה

נמצאנו למדים שהתפילה עבור עם ישראל - היא לא רק חיוב גמור, והיא לא רק העצה הטובה ביותר להצלחה האישית שלנו בעבודת ה', והיא לא רק הנחת הגדולה ביותר לקדוש ברוך הוא - כמו שכבר כתבנו באריכות במאמרים רבים - אלא היא העצה הטובה ביותר לשמחה אמיתית.

חכמינו אומרים שכאשר שמי שפורש מהציבור כאשר הם שרויים בצער ואינו מתפלל עמם בצרתם - שני מלאכי השרת המלווים אותו טופחים על ראשו ואומרים לו: "פלוני שלא הצטער בצער הציבור, לא יראה בנחמת ציבור". זו כמובן קללה נוראה ומפחידה, אבל על פי מה שכתבנו כאן היא גם תוצאה טבעית ומתבקשת, כי אם אתה לא מרגיש מחויבות כלפי הציבור והצרה שלהם לא נוגעת אליך, זה ברור שלא תרגיש גם שמחה בישועת הציבור כי גם השמחה לא נוגעת אליך.

אורה ושמחה

על פי זה מסביר התפארת שלמה את הפסוק המובא בנבואות הנחמה העתידיות: "ופדוי ה' ישובו ובאו ציון ברינה ושמחת עולם על ראשם". מה זו "שמחת עולם"? אומר האדמו"ר: "שהשמחה של כל העולם כשאחרים בטובה - הוא על ראשם".

כל שמחה בעולם הזה היא מוגבלת. רק השמחה שלעתידי לבוא היא שמחה נצחית ואינסופית. ומדוע? כי בעולם הזה אדם שמח בשמחה של עצמו. זו רק שמחה של אדם אחד וגם היא לא קבועה. אבל מי שזוכה כבר בעולם הזה לשמוח בשמחה של כל בני ישראל, הוא שמח בכל רגע בשמחה של כל העולם ביחד! זו כבר שמחה אדירה ובלתי מוגבלת שמתחדשת בכל רגע ורגע מחדש.

האור של פורים זה אור השמחה. לא שמחה רגעית ולא שמחה של הוללות ואפילו לא שמחה רוחנית פרטית. זו שמחה של כלל ישראל: "ליהודים הייתה אורה ושמחה וששון ויקר". מי שזוכה להרבות בתפילה על עם ישראל ולחוש בערבות הגדולה המוטלת עלינו ובפרט בימי אלה ומקבל על עצמו בקבלה ובמחויבות להתפלל על עם ישראל - הוא זה שזוכה להגיע לפורים עם שמחה גדולה ועצומה, שמחת עולם על ראשו!

בברכת שבת שלום ומבורך

העצה

בא וראה כמה הקדוש ברוך הוא רחמן, שנתן לאדם אפשרות לשפוט את עצמו, ועל ידי זה להינצל מן העונש, ובנוסף לכך - לקבל שכר על התשובה שעשה! לכן אם אדם רוצה להינצל מייסורים, עליו ללמוד לשפוט את עצמו. דהיינו להקדיש שעה בכל יום, לערוך חשבון נפש על כל מחשבה, דיבור ומעשה. ועל כל מה שלא נהג כראוי יעשה תשובה. ואז חל עליו הכלל, שכאשר יש דין למטה - אין דין למעלה. ואדם שעושה בכל יום שעה התבודדות, אזי גם בראש השנה הוא יצא זכאי בדין, מאחר שבכל יום מימות השנה הוא עשה תשובה על עוונותיו, וכן מובטח לו שאחרי 120 שנה יצא מהעולם הזה זכאי, ולא יראה פני גיהנום! הקדוש ברוך הוא ברחמיו נתן לאדם אפשרות לשפוט את עצמו, ועל ידי זה להינצל מדין של מעלה, ועוד לקבל פרס! כל מה שהאדם צריך לעשות הוא לומר כמה מלים של וידוי וחרטה! מיהו פתי להתעצל בכך ולהישאר עם התביעות הרבות שיש נגדו, ולסבול ייסורים רבים בשל כך בעולם הזה, ועוד החשבון פתוח ומחכה לו בעולם הבא?

מה היא הדרך הנכונה לשפוט את עצמו? העצה היא שכל אדם חייב לעשות בכל יום שעה (60 דקות) של תשובה. השעה הזאת יכולה להיות בכל זמן שנוח לו לאדם, בין ביום בין בלילה, והמקום לכך יכול להיות כל מקום, ובלבד שיהיה נוח ופנוי מבני אדם, כגון גינה, יער, חדר, מרפסת וכדומה, העיקר שיהיה האדם לבדו עם הבורא בלי הפרעות והיסח הדעת. וכן אפשר לעמוד

לשבת, ללכת - איך שרוצים, אולם מומלץ ללכת, כי על ידי ההליכה יש לאדם דיבורים.

בתחילת השיחה כל אדם ישתדל להודות לבורא עולם, אחר כך יתחיל לספר לבורא עולם מה שקרה איתו מהשעה התבודדות של אתמול, ועד הרגע הזה שעומד בו, וצריך לספר לבורא כל פרט ופרט. על כל הדברים הטובים שזכה בהם יודה עליהם, וגם ישפוט את עצמו אם עשה אותם כראוי בשלמות, או שיש לו מה לשפר, וכל הדברים שהוא נכשל בהם יעשה תשובה עליהם, וירבה בתפילה ויבקש מבורא עולם שימלא חסרונו. וכיצד עושים תשובה? כותב הרמב"ם (הלכות תשובה פ"א): "כל מצוות שבתורה, בין עשה ובין לא תעשה, אם עבר אדם על אחת מהן... כשעשה תשובה וישוב מחטאו, חייב להתודות לפני הבורא ברוך הוא... וידוי זה הוא מצוות עשה. כיצד מתודין? אומר: אנה ה', חטאתי עויתי פשעתי לפניך, ועשיתי כך וכך, והרי נחמתי ובושתי במעשי, ולעולם איני חוזר לדבר זה..." עד כאן לשון הרמב"ם, וממנו מובן שהתשובה היא ארבעה חלקים:

- א. הוידוי. שצריך לפרט את חטאו בפרוש: "כך וכך עשיתי".
- ב. החרטה. שצריך להביע חרטה על חטאו. ג. בקשת סליחה. יבקש סליחה שעבר על רצון הבורא. ד. הקבלה להבא. שיקבל על עצמו שלא לשוב על חטאו.

אדם שמתודה בכל פעם שחוטא, מקיים הוא בזה מצוות עשה שעליה הוא יקבל שכר, והעיקר - נמחלים לו כל חטאיו, ואין עליו שום דין ולא יהיו לו ייסורים.

התבודדות ומעלת התפילה הספר של הרב שלום ארוש 052-2240696

קו האמונה 02-6444250

ערוך, ורק עליו סמכו בהוראותיהם ובו היה עיקר עיונם. לכן נתחברו לו פירושים על ידי כמה מחכמי ישראל (כגון "אליהו רבה וזוטא" לר' אליהו שפירא; "הגורת שמואל" לר' שמואל מלנצבורג, ועוד).

הרמ"ע מפאנו (מאמר ימין ה' רוממה) כותב על בעל ה"לבוש": "הגאון המופלא ריש מתיבתא מוה"ר מרדכי יפה בעל ה"לבושים שכבר נתפשטו חבוריו בגלות החל הזה ואע"פ שראה דברי מהר"ר קארו ובעלי סברתו לא ישרו בעיניו והוא בתראה טובא" רבינו מרדכי יפה נסתלק לבית עולמו בג' אדר ב' שנת שע"ב לאחר 82 שנות עשייה למען עם ישראל, זכותו וזכות תורתו הקדושה יהיו לנו למצן ולצניעה אכ"ר.

בטלפניה המקצועית -
במוסדות של הרב ארוש בירושלים,
התפנה מקום!
כל הקודמת זוכה
תנאים מעולים,
עבודת קודש, תחושת שליחות
הכנסה מכובדת, משרת אם.
02-5308000

ר' מרדכי יפה בעל ה"לבושים זיע"א ג' אדר ב'

לאורם נלך הילולא דצדיקיא

חדשה. לזכר הניסיון שעמד בו חיבר רבי מרדכי עשרה ספרים וכינה אותם בשם "לבושים". (הובא בספר ימי שמואל ח"א עמ' ב')

עשרה ספרים חיבר וקראם בשם הכללי "לבוש מלכות", על שם הכתוב ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות וגו' (אסתר ה, טו), ועוד הוסיף לכל אחד שם לווי. חמשת הכרכים הראשונים של ה"לבושים" מהווים את ספרו ההלכתי הגדול על ארבעת הטורים, המקיף את כל ענייני ההלכה: "לבוש התכלת", על טור אורח חיים, עד הלכות שבת "לבוש החור" - עד סוף אורח חיים. "לבוש עטרת זהב", על טור יורה דעה. "לבוש הבוץ והארגמן על טור אבן העזר". לבוש עיר שושן, על טור חושן משפט. בספרו זה הוא מציע את ההלכה הברורה בקיצור ומברר את טעמי ההלכה ונימוקי ההכרעה בין החולקים בדרך קצרה. בהקדמתו הוא מספר שנתעורר לחבר חיבור זה עוד בימי נעוריו, אולם כששמע עוד בהיותו באיטליה שמרן ר' יוסף קארו עצמו עוסק בקיצור לספרו, הוא השלחן ערוך, רתע לאחוריו. אבל כאשר הופיע השלחן ערוך נכח ר"ס יפה שאינו ממלא את הצורך, באשר הוא אינו מביע את דעת חכמי אשכנז. אז ניגש ביתר שאת לחיבור ספרו. אולם בפעם השניה רפו ידיו כששמע שרבו הרמ"א עוסק בחיבור המפה שלו להשלמת השלחן ערוך. רק כאשר הופיע ספרו של הרמ"א נתברר לו שיש עוד מקום לחיבורו. ספר ה"לבושים" נתקבל כספר הלכה מוסמך בחוגים שונים והיו מקומות שביכרו את ה"לבושים", על השלחן

ה"ר מרדכי נולד בפראג לאביו רבי אברהם, שהיה גדול בתורה, ורב המחוז מטעם הממשלה, היה יעוצו של זיגמונד מלך פולין.

בנעוריו למד תורה בישיבותיהם רבי שלמה לוריא - המהרש"ל, ורבי משה איסרליש - הרמ"א.

רבי מרדכי היה תלמידו של רבי שלמה לוריא - המהרש"ל, ורבי משה איסרליש - הרמ"א, והיה בקי בחכמת הנסתר והיה תלמידו של ר' מתתיהו דלקראטו וחיבר ספר בפירוש הרקנאטי ואפילו בספריו בהלכות הוא נתן מקום לענייני קבלה ומבסס טעמי ההלכות עפ"י הסוד.

על רבי מרדכי יפה "בעל הלבושים" מסופר, כי כינה את ספריו "לבושים" בשל מעשה שהיה: רבי מרדכי יפה היה יפה תואר, ואחת מנשות האצולה הנוצרית חשקה בו. היא הזמינה אותו לביתה כביכול לצורכי עסקים, נעלה אותו בביתה, ודרשה ממנו להתנצר ולהינשא לה. הוא סירב בתוקף, ומאחר שסירבה לשחררו נמלט מביתה דרך פתחי הביוב, וכל עשרת הבגדים שבלבש הושחתו כליל. בעקבות המקרה הזה התפלל רבי מרדכי יפה ז"ע, שבמשך חמש עשרה דורות יהיו צאצאיו מכווערים, על מנת שלא יבואו לידי הניסיון שבו עמד, וככל הידוע בקשתו נתמלאה, רבי לוי יצחק בנדר זיע"א סיפר כי ביקר בישיבה בפולין שם היה בחור בשם יצחק אטווקצער שהיה יפה תואר, ואביו בא לבקרו בישיבה וראה כי אביו היה מכווער, ושאלו לפשר הדבר ענה לו כי אביו הוא דור לבעל הלבוש, והוא כבן הדור החדש מתחיל התחלה

שׁוֹבְרִים

שגרה!

אז מאיפה להתחיל? אולי פשוט מההתחלה ואולי מהסיבה שאנחנו כאן היום, עדיין רודפים אחרי עצמנו, בדרך אל הגאולה. מסע שייגמר בתנאי אחד, שהוא כל כך פשוט וכל כך מורכב.

מידי פעם אנחנו מקבלים תזכורות כואבות ואפילו כואבות מאוד שלא ניתן להכיל, כדי להזכיר לנו שכולנו שייכים למקור אחד, וכולנו נשמה אחת.

אהבת חינם!

מתוך הכאב לאחר אסון מירון החל הרב שלום ארוש שליט"א לעסוק באהבת ישראל, אבל לא רק כסיסמא נחמדה, אלא משהו מעשי, פריצת דרך שבאמת תוביל אל הגאולה.

בחוברת החדשה מעלה הרב שלום ארוש תובנות מעמיקות מהתקופה הכואבת, ומשתף מה עבר עליו באותם זמנים מהפן האישי - וכן מהי ה- "אזעקת אמת" שזועק אלינו רבי שמעון, למה לא תמיד שיגרה היא טובה ומה הרווח האישי שלכם מאהבת חינם.

כל התשובות בחוברת...

החוברת שתוציא אותך מהמיצרים

052-22240696

הרב דוד נאור
מהמרצים הבכירים
של "חוט של חסד"
052-7631208

ביננו מבחוץ להשיב אל הלב

ישראל בטח בה'

הימים היו ימי הזוהר של מלכות שלמה. אלקנה, יהודי שחי באותם הימים, ירד מרום מעמדו כעשיר מופלג ובעל חסד ומכניס אורחים ומצא את עצמו נקי מכל נכסיו, וברשותו נותרה עד אחת בלבד.

לשלמה המלך היה מנהג לצאת מן הארמון מחופש לאדם פשוט ולהכיר את העם, את מצוקותיהם וחסרונותיהם, ואת הלך רוחם, באופן בלתי אמצעי. אלקנה פגש במלך המשוטט והפציר בו לסור לביתו והגיש לפניו צלי בשר משובח. הם הסבו לאכול ולאחר מכן התפתחה ביניהם שיחה ערה שבה התוודע שלמה למצבו הקשה של אלקנה, אבל אז הוא גם גילה שאת העז, שהייתה השריד האחרון לרכושו הרב, שחט אלקנה לכבוד אורח עלום שם שאינו מכיר בכלל.

המלך שלמה התרגש מאוד מנדיבותו ואמר: "מארחי היקר והנכבד, אני ידיד קרוב של המלך, אתן לך מכתב ממני למלך, וכאשר המלך יראה את המכתב בכתב ידי הוא יחזיר אותך לעושרך ולמעמדך."

עלה אלקנה אל ארמון המלך ובידו המכתב. בהגיעו נאמר לו כי המלך שלמה יצא מן הארמון והוא מתפלל כעת בבית המקדש. כשנכנס לבית המקדש ראה אלקנה את המלך מתפלל ומבקש מבורא עולם שיברך שנה זו לחיים לשובע ולשלום. חשב אלקנה בלבו: אם המלך בכבודו ובעצמו מבקש את השפע מריבון העולמים, מה לי להזדקק לטובותיו, הלא אפנה ישירות אל המקור! זאת ועוד, גם אם המלך יעניק לי עושר רב אין בכוחו להבטיח שלא אפסיד שנית את ממוני, אך הקב"ה יוכל גם לשומרני שנאמר "יברכך ה' וישמרך".

מיד נשא אלקנה את עיניו למרום והתפלל, ושב לביתו בטוח ומאמין בישועת ה'. לעת עתה החליט אלקנה לעסוק בחטיבת עצים. נטל

גרזן וניסה לכרות עץ אך לא עלה בידו. לאחר שעייף מניסיונותיו הכושלים, פתח בכי מתחנן לבורא שיעזרהו. לפתע חשב, אולי יצליח לעקור את העץ עם שורשיו - ולהפתעתו הצליח. מתחת לעץ הייתה קרקע חלולה ובתחתיתה נצצו מטבעות זהב.

אלקנה נעשה עשיר שבעתיים ממה שהיה, והודה לה' על מתנתו הגדולה!

לימים נזכר המלך באלקנה ותמה מדוע לא הגיע להציג בפניו את המכתב, והחליט לחקור את העניין. התחזה המלך לעני וסר לביתו של אלקנה שהיה כעת ארמון מהודר ובו אורחים לרוב. הבחין בו אלקנה והזמין פנימה. שאלו המלך: "איך מזהה אותי? מסרת לי בידך מכתב למלך, האם כל העושר ממנו?"

סיפר לו אלקנה דברים כהווייתם: "הלכתי אל המלך וראיתי אותו מתפלל, ואמרתי בנפשי: אם כך "טוב לבטוח בה' מלבטוח בנדיבים" והתפללתי אף אני וה' עזרני". שלמה השתומם ממתמחותו של אלקנה וגילה לו כי הוא בעצמו המלך שלמה, ושיבחו על אמונתו ובטחונו.

לחם הפנים המוזכר בפרשתנו השרה ברכה לעם ישראל והוא עדות לאהבתו יתברך את ישראל, ולרצונו לשלוח את הברכה תמיד, ולהיות שולחנם מלא כשל אברהם אבינו "יותר ממה שהעגל רוצה ליעוק הפרה רוצה להניק". ולכן ציווה לעשות שולחן מצופה זהב במשכן, ששמטו תושפע הברכה.

ובעצם ה' משפיע טוב וחסד תמיד, ועלינו ליצור כלי לקבלת השפע. ומסביר רבי נחמן שמידת הביטחון המוחלט בה' היא הכלי לקבלת השפע. שכן אין לבטוח באדם שאין תשועתו מכוחו, אלא מאת הבורא יתברך, לפיכך מה לנו לפנות לאדם, נפנה ישירות אל מקור הברכות והוא יתברך ירעיף עלינו ממרום שפע וישועות לרוב!!

חיזוקון

מתחזקים בשמירת שבת

הדלקת
נרות
שבת

יש להדליק את הנרות במקום הסעודה, שמכלל עונג שבת לאכול לאורם. אך אם אי אפשר להדליק שם, ידליקו בחדר אחר שמשתמשים בו (בהלכה ובאגדה)

(בהלכה ובאגדה)

לקבלת מטרים מחזקים 052-6672221

תרומה של אהבה

נותנים
זכר למחצית השקל
במוסדות
"חוט של חסד"

כדי שהעולם יאיר
באור האמונה ואהבת ישראל

נותנים נח לרב ארוש

02-5308000

ילדון חידודון

כלי בפרשה שלפעמים נקרא על שם מה שעושים בו, ולפעמים נקרא על שהחומר שממנו הוא עשוי?

תשובה לפרשת תצוה: כמות השמן הניתנת במטרה היא חצי לג שיהיה מספיק ללילי טבת הארוכה (רשי" כד טא)

זוכה לפרשת תצוה: ישי ראובן כליף, בני ברק.

al5308000@gmail.com | 02-5812252

רוצה לזכות בפרס? שלח לנו סיפור תודה בעל תוכן ייחודי ותזכה בפרס ללא הגרלה
al5308000@gmail.com | 02-5812252

ילדים מספרים תודה

מתנת התודה

שמי נח. הסיפור שאני רוצה לספר לכם היום הוא ממש מרגש אותי והוא ממש טרי.

בבית הכנסת השכונתי שלנו יש חברת אבות ובנים בכל מוצאי שבת. דבר שאני מאוד מקפיד להשתתף בו.

כל כמה זמן נערכת הגרלה למשתתפים על פרס שווה במיוחד וכל פעם יש זוכה אחד.

כבר הרבה זמן אני ממש רוצה לזכות בפרס ובאמת שאני משתדל להתמיד, אך "כנראה ה' רוצה אחרת", אבא היה תמיד מחזק אותי, "אל תדאג גם אתה יכול לזכות"

השבוע הזה הייתה הגרלה על פרס שממש רציתי והתחלתי להתפלל לה' שאני אזכה, ואז תוך כדי שנערכת ההגרלה ויש את כל ההכנות המותחות נזכרתי בעלון "חוט של חסד" ומיד התחלתי לומר תודה רבה לה' יתברך. תודה על שנתן לי חיים, משפחה, חברים טובים, אחים ואחיות, ספרים ותודה לה' שעדיין לא זכיתי

בהגרלה ועוד הרבה תודות, לאחר אמירת התודות אמרתי פרק מזמור לתודה.

לא חלפו מספר דקות והחלה ההגרלה, האחראי שלף פתק ובדרמטיות מרובה הסתכל לכל הצדדים ומבטו נח עלי והוא הכריז הזוכה היום בהגרלה הוא... "נח". התרגשתי מאוד מיד פתחתי בעוד מזמור לתודה וידעתי, לא היה לי שמץ של ספק שזה בזכות התודה וההודאה ובזכות המזמור היקר, זכיתי

חזרתי הביתה כולי מלא בשמחה ובהודיה ו... עם הפרס המיוחל. נכנסתי הביתה ואחי לא האמינו למראה עיניהם, נח אתה הוא שזכית? הם היו ממש מופתעים.

"אתם יודעים בזכות מה זכיתי בהגרלה" שאלתי. וכמענה סיפרתי להם על חוק התודה שלמדתי מהעלון חוט של חסד, ועכשיו מה שנשאר לי זה לשלוח את הסיפור למערכת העלון...

ברוך הוא וברוך שמו. אמרתי תודה וזכיתי בהגרלה!

אהבה | אדר

אוהב ישראל אמיתי לא מדבר שום דבר רע על אף אחד מישראל, כי כשאתה אוהב מישהו, אתה לא מדבר עליו רע (א.ב. של החיים)

לקבלת מטרות מחוקים - 052-6672221

פתרונות יש לשלוח עד יום שני למייל: al5308000@gmail.com או לפקס: 02-5812252 יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

עשיונות

אות פחות

כתבו מילה בת ארבע אותיות בטור א, הפחיתו אות וכיתבו את התוצאה בטור ב', הפחיתו אות נוספת וכיתבו את התוצאה בטור ג'

האות הראשונה שנשמטה כתבו בקוביה בצד ימין, האות השניה שנשמטה כתבו בקוביה בצד שמאל אם פתרתם נכונה, יצא לכם חלק מפסוק מפרשת פקודי

1. גבינה מחלב סויה, הכי טוב, ילדים קטנים
2. אשתך... פוריה, בוסתן שלך, ירושה ביולוגית
3. יגיע, כישוף, מחודשי השנה
4. זיהוי, החלק העליון של הרגל, רבי יהודה (ר"ת)
5. שינוי משמעותי / הכריח, חייב / כך
6. בעל ידע / האות הקטנה / אחד מהתאים
7. פופקורן במקור / טען את ההיפך / זז
8. חייל / צבע אדמה / געיית הפרה
9. מסמר ספירלי / חסידות מוכרת / גלוי וידוע (ר"ת)
10. קושי שצריך לגבור עליו / אסף, צבר / כינוי למתגייר

	טור א	טור ב	טור ג	
1				1
2				2
3				3
4				4
5				5
6				6
7				7
8				8
9				9
10				10

הפסוק שהתקבל

זוכה לפרשת תצוה: נעמי זנדני, בני ברק.

בדיחות הדעת

אישה עצבנית אחת אמרה לבעלה: "אני הולכת", הוא שאל: "לאן?" אומרת האישה: "אני הולכת לא רוצה להגיד לך לאן!" לקחה את התיק ירדה ועצרה מונית בכנס. המונית עוצרת, היא עלתה, והנהג שואל אותה: "גברת לאן?" אומרת האישה "לבעלי לא אמרתי לך אני יגידי!"

העלון מוקדש

ליעל בת רחל לבריאות ועושר ולהצלחת אבידור בן איריס

להקדשת העלון: 02-5308000

המצב שלי עכשיו לבין המצב שבו אני רוצה להיות. כאשר אני בודק את רמת הרצוי שלי, אני מוכרח להתחשב במכלול התכונות השונות שלי כאדם. גם הצלחה של תלמיד בלימודים, וגם הצלחה בחינוך הילדים, נובע מנקודת "איזון" בין המצוי לרצוי, כפי שיתבאר בע"ה בהמשך המאמרים בסדרה.

חינוך לאמונה בהצלחה

אז סיכמנו, שמתחילים בהדרגה עצמית. כל אחד, יבדוק את "רמת האמונה" שלו בעצמו, בכל התחומים שבהם הוא רוצה לראות את הצלחתו. אח"כ נבדוק עד כמה הוא מאמין בהצלחה שלו ושל ילדיו בתחום הלימודי. כי בדיוק כפי שאנו משרישים דפוסי ההתנהגות נכונים ע"י דוגמא אישית והדרכה חינוכית, כך בדיוק עלינו להשריש "חינוך לאמונה בהצלחה". אימון חינוכי זה, נועד לא רק למבוגרים, אימון זה נועד גם לצעירים, ואפילו לילדים שרק מתחילים את החיים. אימון זה, הוא העיקרי ב"חינוך הביתי לדפוסי התנהגות" ולכן, כפי שדפוסית התנהגות נכונים אמורים להיות מושרשים אצל הילד כמה שיותר מוקדם, כך גם "אמונה בהצלחה" צריכה להיות מושרשת בילד מקטנותו, וכמה שהוא צעיר יותר, כך טוב יותר. כמובן שעל כל דבר צריך להתפלל ולהודות. וכמו שכותב רביה"ק: שזה העיקר שעל ידו זכה למה שזכה. ובכן בואו בע"ה נצא לדרך, להאמין בעצמנו ולהשריש את האיזון ואת דפוסי החשיבה הנכונים לילדים שלנו כבר בגיל צעיר, כך החיים שלנו ושלםם יהיו בע"ה טובים יותר גם בהמשך חייו. בהצלחה!

הרב אבוהצירא - יועץ, מאבחן ומטפל לייעוץ טלפוני ללא תשלום בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב נייד: 054-8434435

חינוך באהבה הרב יצחק אבוהצירא

לומדים להצליח פרק ב'

בחסדי ה' יתברך אנו ממשיכים בסדרה חדשה בשם "לומדים להצליח" הסדרה, כשמה כן היא, כולנו, גם ההורים וגם הילדים כמשפחה אחת מלוכדת, "לומדים להצליח". על מנת לצעוד בשבילי הצלחה, עלינו להבין מה זו הצלחה, ולהגדיר את המושג "הצלחה". הגדרת ההצלחה היא: הגשמת שאיפות ומטרות או השגת תוצאה טובה יותר, מתוך תיכנון, עבודה והשקעה. כל אחד מאיתנו רוצה הצלחה, במה? בכל מיני תחומים:

גישה מנצחת

בעולם הקאפיטליזם-אימון אישי לעסקים, טוענים: גישה מנצחת להצלחה, מורכבת מ: "האני, השיטה והמוצר" שלושתם ביחד, הם "גורמים חשובים להצלחה". אך מתוכם החשוב ביותר הוא ה"אני". חשוב שיהיה לך מוצר טוב, שמביא תועלת רבה. חשובה השיטה שאתה משווק אותו ומבצע אותו, אך החשוב ביותר הוא אתה, האדם עם ערכים מוצקים, הערכה אישית שאתה חשוב ונצרך, הערכה עצמית גבוהה, אמונה בעצמך, ביכולת שלך, במטרה שלך ובמוצר שאתה רוצה למכור. ככל שהרגשות שלנו עזים יותר ביחס לרעיון או מטרה, ככל שאנו משוכנעים יותר במטרה שנטועה עמוק בתת ההכרה שלנו, כך אנו בכיוון הנכון בדרך להגשמה של המטרה. במילים אחרות: "היחס שלך לעצמך, קובע את רמת ההצלחה שלך, יותר מהמימוניות והאימון שאי פעם קבלת". אותו הדבר בדיוק בנושא שלנו "הצלחת הילד בלימודים".

אם אתה מתאמץ - אתה בעלייה

אומרים, שהדרך להצלחה דומה ל"רכיבה על אופניים" אם אתה לא מפדל ולא מתאמץ - כנראה שאתה בירידה. אך אם אתה מפדל ומתאמץ - תהיה בטוח שאתה בע"ה בעלייה. אדם יכול להרגיש שהוא בדרך להצלחה - הוא מתאמץ, מגיע להישגים, שואף לעוד, מתאמץ שוב ומתקדם ועולה כל הזמן. וזה נכון לעבודה האישית, הזוגית והמשפחתית. מסופר על ראש ישיבת קמניץ שאמר פעם איזה יסוד שעלה לו תוך כדי השיעור-כללי בישיבה, אך מיד חזר בו, התלמידים אמרו לו: "רבינו זה יסוד אמיתי!" הרב ענה להם: "חכמנו לימדו אותנו יענת ומצאת תאמין, לא יענת ומצאת אל תאמין. על היסוד הזה לא יענת, כנראה שאינו אמיתי". לכן הורה יקר, אם אתה מפדל ומתאמץ - תהיה בטוח שאתה בע"ה בעלייה.

בזמנים שונים, עבודה שונה

"הדרך להצלחה" יכולה להיות קלה או קשה, הכל לפי המצב שבו אנו נמצאים ולפי "גישה" שבה אנחנו נוקטים. נפתח בע"ה בדוגמא מהעולם העיסוקי: נניח בתקופת שפע כלכלי ולפני חגים, לא נדרש מבעל עסק להשקיע הרבה בפרסום או בהוזלת מחירים - כי לאנשים יש כסף זמין לקניות והם בלאו הכי קונים. לעומת זאת, בתקופת מיתון והאטה כלכלית, נדרש מבעל עסק מאמצים רבים ופרסום מסיבי כדי להגיע

להגיע ל"איזון הראוי"

הורים יקרים, אני רוצה להניח הנחת יסוד: עלינו לדעת, כי בכדי להגיע להצלחה בחיים, הדבר האידיאלי ביותר הוא - להגיע ל"איזון הראוי" בין המצוי לרצוי. דיחיינו, בין

השנה יותר מתמיד
משלוח מלא אהבה
עם הסיפרון החדש של הרב שלום ארוש שליט"א

052-2240696